

FORA DE CLASSE

CURS D'ESTIU sobre pedagogies i pràctiques corporals

Adreçat a professorat de primària, secundària i batxillerat del barri de La Marina

Quins són els coneixements que existeixen dins i fora de l'aula? Es situen tots al mateix nivell? Què passa amb allò que no es diu? Com podem in-corporar els sabers col·lectius i corporals dins l'espai normativitzat de l'Educació? Com passar de les arts com a contingut a la pràctica artística com a metodologia?

Al seu llibre sobre filosofia de guerrilla, Marina Garcés escriu: "Fora de classe sembla que només hi hagi espai per al càstig o la fugida, els passadissos silenciosos i foscos on passen l'estona els castigats, o el sol i les aventures amb què somien els qui passen el dia tancats a les aules. Però fora de classe hi ha també tot allò que ha quedat per pensar, els anhels i els compromisos dels sabers que no poden ser capturats ni per l'acadèmia ni per cap altra forma de monopolitzar el coneixement."

Treballar fora de classe implica trencar amb les estructures clàssiques d'aprenentatge (aula, alumnes, "profe", estudiar, examen, aprovat, suspès). Per escapar de la idea que l'educació s'ha deslligat de l'experiència, *Fora de classe* es proposa com un lloc de trobada entre creadors i docents on experimentar i pensar juntes, un espai per prendre decisions col·lectives i, potser, transformar el que ja no ens serveix. Volem repensar l'aula i obrir-la a l'aprenentatge d'allò inesperat per desbordar-la, sortir de la seva domesticació i arribar a llocs que encara no coneixem. Per això, sortirem al carrer i al barri per explorar les relacions entre pedagogia i espai públic, com a llocs no normativitzats on redescobrir altres aprenentatges.

En un moment en què les pràctiques educatives semblen amenaçades per la productivitat, volem pensar en els laboratoris pedagògics com a espais de llibertat i de trobada amb l'altre, on l'educació pot actuar amb finalitats diferents a l'acumulació de coneixement. *Fora de classe* vol explorar altres educacions possibles construïdes a partir de l'escolta del context, la imaginació que emergeix de l'avorriment i l'atenció al cos.

Programa

De l'1 al 4 de juliol, de 10-14h

Lloc

El Graner. Centre de Creació de Dansa i Arts Vives

Sessió 1: El cos és el lloc de l'experiència.

A càrrec d'AIMAR PÉREZ GALÍ

Si d'una cosa en podem estar segures és de que tenim un cos, i el lloc on adquirim l'experiència és en aquest cos que no deixa de ser dinàmic i en un procés de canvi constant. L'educació actual s'ocupa amb molt bons resultats de descorporalitzar el procés d'ensenyança i aprenentatge. Com podem retornar al cos a l'aula? Com podem recuperar la nostra principal eina, el cos, com a lloc de l'experiència?

La dansa, com a llenguatge del cos, ens permet encarnar el coneixement i ajudar-nos a integrar-lo i a donar-li un sentit pràctic. Matemàtiques, llengua, física, biologia, filosofia, ètica... totes les assignatures, o àrees de coneixement, tenen un lloc comú on s'integren i es complementen: el cos. En aquest taller proposaré alguns exercicis pràctics i senzills per pensar com introduir el cos a l'aula, o més ben dit, no ignorar-lo.

BIOGRAFIA

Desenvolupa la seva pràctica artística en el camp de la dansa com a ballarí, coreògraf, investigador, pedagog i escriptor. Entén la dansa com un discurs encarnat i com una eina de transformació crítica. Graduat com a intèrpret per l'Escola Superior d'Arts d'Amsterdam, té un màster en Teoria Crítica i Museologia per la UAB/MACBA. Des del 2014 forma part de l'equip docent del Conservatori Superior de Dansa de l'Institut del Teatre de Barcelona i durant el pròxim curs 19/20 entrarà a formar part de l'equip directiu del CSD al capdavant de l'àrea de Pedagogia.

Sessió 2: No perdem el temps

A càrrec de SÒNIA GÓMEZ

No fer res no és perdre el temps. En realitat vol dir : sortir-se dels marcs normatius i del treball productiu. Escoltar, mirar-se, tocar-se, ballar, parlar, asseure's, tirar-se al terra, estar callats o mirar per la finestra, són accions del "no fer res" que volem recuperar per a imaginar noves formes d'habitar les relacions. No fer res s'ha associat a l'avorriment com a sentiment d'apatia i d'indiferència. Viscut com a experiència negativa, s'ha considerat tradicionalment la necessitat d'erradicar-lo del context d'aprenentatge. Però poder i saber avorrir-se és essencial perquè afavoreix la introspecció, estimulants la imaginació i la 'atenció involuntària'.

En aquesta sessió us convidem a treballar amb les condicions de possibilitat que permetin introduir nous temps i espais de pausa, espera i reflexió, a partir de la relació entre cos i pedagogia, més enllà de la pressa, els horaris i la domesticació de l'aula.

BIOGRAFIA

Vaig estudiar Dansa i Coreografia Contemporània a l'Institut del Teatre de Barcelona i P.A.R.T.S Brussel·les. Des de 2004 creo els meus propis espectacles. M'han atorgat diferents premis: Premi FAD 2007 Sebastià Gasch // Premi 2010 al Saló més Innovador de la gira per 'The Experiences with a stranger' en la Fira Internacional d'Osca // Premi Delfí Colomer 2017 Esmert Especial per a 'Vore' // Premi 2018 Millor Espectacle de Dansa Premis Butaca per 'A vore'. Les meves estratègies performatives des del 2004 són: donar-me a conèixer, fer-me entendre, afermar la meua posició, deixar-me portar, saltar algun obstacle,

forçar la situació, superar la meua pròpia marca, notar el rubor, insistir, provar, provocar, buscar l'equilibri, intentar-ho de nou, tancar els ulls, errar, caure, fondre'm i surar.

Sessió 3: Una invitació al moviment no domesticat

A càrrec de SERGI FAUSTINO

Cada cos té una manera de moure's única i irrepètible. La qualitat de moviment és com l'empremta dactilar, o millor encara, com una mostra d'ADN, que conté informació de la història personal d'aquest cos, una història personal que parafrasejant a Cristóbal Pera: "(...) narra el desenvolupament, a través del temps, de la conducta d'aquest cos, de les seves lluites per sobreviure; l'espai corporal conté aquesta història, la recorda en la seva memòria, la suporta, la fa visible en les seves cicatrius, petjades de la història viscuda."

Des d'aquest punt de vista, qualsevol intent d'uniformitzar el moviment és un intent d'esborrar la personalitat de cada cos i, per tant de cada persona. Suposo que aquesta reflexió ressonarà d'alguna manera al cap d'una persona que es dedica a l'ensenyament...

Així que la proposta buscarà reflexionar sobre la domesticació dels cossos a la institució escola, experimentar amb el cos de cadascú i fer-lo servir, des del moviment, per escoltar si ens proposa una altra mirada sobre allò que ens envolta.

BIOGRAFIA

Fa dos minuts estava en una posició gairebé igual a la d'ara. Fa dues hores estava corrent pel bosc. Fa dos dies em preguntava com podria treballar amb la imatge des del cos i com podria investigar sobre el tema des de la pràctica. De fet encara m'ho estic preguntant. Fa dues setmanes vaig fer 4 hores de carteres de corbes amb la moto i va ser increïble però si ho hagués d'explicar, no sabia com fer-ho. Fa dos anys vaig tornar a fer el meu primer espectacle "NUTRITIVO" i el meu fill estava al públic. Fa vint anys estava treballant a una clínica de gent gran com a auxiliar d'infermeria i encara no havia començat a ballar. Fa trenta anys estava intentant resoldre el cub de rubik, cosa que no vaig aconseguir. Fa quaranta anys tenia 6 anys. avui és 2 de juny de 2019.

Sessió 4: Transferències

A càrrec de FERNANDO GANDASEGUI

En qualsevol procés de transmissió es produeix una apropiació i una subversió del que s'ha viscut i rebut. En aquest sentit, el curs no pretén oferir receptes sinó partir d'una pràctica artística per transformar-la i retornar-la, d'una altra manera, a l'aula. Per això necessitem passar un temps juntes, per reflexionar sobre els processos de creació i la potencialitat d'introduir els sabers corporals als espais tradicionals d'aprenentatge.

Si bé durant les tres primeres sessions durem a terme una sèrie d'exercicis, accions i diàlegs proposats per cada artista convidat, en aquesta última ens centrarem en una reflexió i debat sobre la inserció d'estratègies i metodologies artístiques a l'aula, des d'una escolta i posada en comú entre iguals. L'objectiu serà adquirir les eines necessàries per traslladar a l'aula les experiències viscudes des del cos, reapropiant-nos de les propostes dels i les creadores per

aplicar-les a la singularitat de cada centre o grup classe. Treballarem col·lectivament per mapejar els reptes de futur i, potser, descobrir xarxes de relació desconegudes entre nosaltres.

BIOGRAFIA

Fernando Gandasegui es passeja entre la creació, la crítica i el comissariat en el camp obert de les arts vives. Actualment és un dels coordinadors de Teatron, plataforma o lliure comunitat escènica online. Ha format part de l'equip de direcció de Teatro Pradillo a Madrid, del col·lectiu PLAYdramaturgia i ha treballat a La Casa Encendida, CA2M, el Centro Cultural de España en La Paz, el Festival TNT, Artium o La Caldera. Durant el passat Festival Sâlmon 2019, va formar part de l'equip de formadors del curs per a professorat *Bar Yola. Un programa sobre pedagogies i arts en viu.*

Objectius

- Adquirir eines per comprendre millor els sabers del cos
- Treballar amb els llenguatges de la dansa i el moviment per acostar-nos a les arts vives com a espectadors sensibles i conscients
- Descobrir en els processos artístics del creadors contemporanis noves metodologies per incorporar a l'aula
- Dissenyar material pedagògic a partir de la transferència d'experiències viscudes
- Establir relacions entre iguals per compartir pràctiques docents
- Enfortir la xarxa de relacions del professorat del barri de La Marina

Inscripció

Curs amb inscripció prèvia.

Per formar part del grup cal contactar amb: info@granerbcn.cat

Dades necessàries per a la inscripció:

1. Nom i Cognom
2. DNI
3. Centre educatiu on s'està treballant actualment
4. Correu electrònic